

5. Veľkonočná nedeľa A

Ja som cesta, pravda a život. (Jn 14,6)

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 6,1-7

V tých dňoch, keď počet učeníkov rástol, Helenisti začali šomrať na Hebrejov, že pri každodennom obsluhovaní zanedbávajú ich vdovy. Preto Dvanásť zvolali všetkých učeníkov a povedali: "Nebolo by správne, keby sme zanedbávali Božie slovo a obsluhovali pri stoloch. Preto si, bratia, vyhlíadnite spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti, a na túto úlohu ustanovíme ich. My sa budeme venovať modlitbe a službe slova." Návrh sa zapáčil celému zhromaždeniu. Vyvolili si teda Štefana, muža plného viery a Ducha Svätého, ďalej Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parmena a Mikuláša, prozelytu z Antiochie, a postavili ich pred apoštolov. Oni sa modlili a vložili na nich ruky. Božie slovo sa šírilo a počet učeníkov v Jeruzaleme veľmi vzrastal. Aj veľký počet kňazov poslušne prijal vieru.

Druhé čítanie

1. Petrov list 2,4-9

Milovaní, keď sa priblížite k Pánovi, živému kameňu, ktorý ľudia síce zavrhnali, ale v Božích očiach je vyvolený a vzácny, aj vy, ako živé kamene, budujete duchovný dom, sväté kňazstvo a skrze Ježiša Krista môžete prinášať duchovné obety, ktoré sa páčia Bohu. Lebo v Písme je napísané: "Hľa, položíť na Sione kameň uholný, vyvolený a vzácny; Kto v neho uverí, nebude zahanbený." Vám, ktorí veríte, prináša česť, pre tých, čo neveria, je to "kameň, čo stavitelia zavrhnali, ale práve on sa stal kameňom uholným", "kameňom úrazu a skalou pohoršenia"; tí naň narážajú, lebo nechcú veriť slovu. A to im je aj určené. Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo svätý národ, jeho vlastný ľud, aby ste zvestovali slávne činy toho, ktorý vás z tmy povolal do svojho obdivuhodného svetla.

Evanjelium

Ján 14,1-12

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Nech sa vám srdce nestrachuje! Veríte v Boha, verte aj vo mňa! V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby tak nebolo, bol by som vám povedal, že vám idem pripraviť miesto? Keď odídem a pripravím vám miesto, vrátim sa a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja. A cestu,

kam idem, poznáte." Tomáš mu povedal: "Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?"

Ježiš mu odpovedal: "Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, ak nejde cezo mňa. Ak ste poznali mňa, budete poznať aj môjho Otca. Už teraz ho poznáte a videli ste ho."

Filip mu povedal: "Pane, ukáž nám Otca a to nám postačí."

Ježiš mu odpovedal: "Filip, tak dlho som s vami a nepoznáš ma? Kto mňa vidí, vidí Otca. Akože môžeš povedať: 'Ukáž nám Otca?' Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne? Slová ktoré vám hovorím; nehovorím sám od seba; Otec, ktorý je vo mne, koná svoje skutky.

Verte mi; že ja som v Otcovi a Otec je vo mne; aspoň pre tie skutky verte.

Veru, veru, hovorím vám: aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, ktoré ja konám; ba bude konať ešte väčšie, pretože idem k Otcovi."

Na zamyslenie

Spoločnosť, v ktorej existuje tak veľa rozličných kultúr, náboženstiev, vierovyznaní a životných filozofií, a ktoré sa čiastočne navzájom aj prekrývajú, ovplyvňujú, vníma Ježišove slová z dnešného evanjelia ("Veríte v Boha, verte aj vo mňa." "Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cez mňa.") ako provokáciu. V humánnej a toleranciu ponúkajúcej spoločnosti, v ktorej "každý podľa seba, podľa svojich schopností sa má stať blahoslavený", bude sa tento zdanlivo absolútny nárok z Ježišových úst zdať ako takmer už prekonaný. Nie je už vari za nami ten čas, to obdobie, v ktorom táto požiadavka priniesla ľuďom množstvo intolerancie, nenávisť, násilia a utrpenia? Myslí sa pritom len na krížové výpravy, náboženské vojny, inkvizíciu...

Napriek tomu nemožno zaprieť tento nárok ani z Jánovho evanjelia a ani z 1. Petrovho listu (2. čítanie). Kristus, "pohoršujúci" uholný kameň, je ten, ktorý prináša život. Toto presvedčovanie nechce byť výrazom namyslenosti, pýchy, ale chce vyjadriť hlbokú dôveru a chce sa pokúsiť vyjadriť slovami to nepochopiteľné v kresťanskej viere: ten, ktorým ľudské oči tak veľmi opovrhli, a vydali ho až na smrť, bol práve ten, ktorého si vyvolil Boh. Nie je to oslavujúci absolutizmus, ktorý sa tu popisuje, ale je to pokus prelomiť len zaužívaný obraz Boha. Ježišove slová: "Veríte v Boha, verte aj vo mňa." nás pozývajú aj dnes vsadiť našu nádej na toho Boha, ktorý je stále solidárny so všetkými ľuďmi v biede, núdzi, prenasledovaní a opovrhnutí. Ježiš je dôveryhodný, pretože jeho život zviditeľňuje Božiu dôveru a vernosť človeku. To, že Boh Ježiša vzkriesi zmŕtvych, neznamená nič iné ako potvrdenie Jeho správnosti života.

Ježišov život, tak ako je popisovaný v evanjeliách, je ďaleko vzdialený spomínanej netolerancii. Napriek tomu sa stal a stále sa stáva trňom v oku – pre mocných a pre tých, ktorí bezohľadne sledujú vlastné záujmy. Práve Ježišova zdanlivo absolútna požiadavka relativizuje, spochybňuje a to paradoxným spôsobom túto samotnú požiadavku. Veriť v Ježiša, v jeho cestu, jeho pravdu a jeho život znamená práve zmeniť hodnoty pre našu spoločnosť ako majetok, úspech, postavenie, uznanie, moc... Nie to, čo človek má a vlastní, je rozhodujúce, ale čím je vo svojej nezameniteľnej individualite! Vlastniť a chcieť mať môžu byť skôr prekážkou na ceste nasledovania Ježiša. "Ja som cesta, pravda a život" zahŕňa vzdanie sa túžby po spoločenskom uznaní za každú cenu. Či my ako kresťania dostaneme v našej spoločnosti potlesk alebo odmietnutie, je úplne nepodstatné. Oveľa rozhodujúcejšie je to, že sme nie poslami netolerancie, ale nádeje a dôvery a naším vlastným kresťanským životným postojom poukazujeme na Ježišovu cestu. Jedným z najkrajších aspektov kresťanstva, ktorý naozaj robí človeka šťastným je to, že my neveríme v nejakého anonymného, beztvareho Boha. Kresťanstvo je tým náboženstvom, v ktorom môžeme v Ježišovom obraze vidieť Boží obraz. Keď budeme pokračovať tu, na zemi, v diele, ktoré začal Ježiš, keď Ho uvidíme v tvári našich trpiacich spolubratov a spolusestier, potom kráčame naozaj spolu s Ním na ceste k nášmu skutočnému domovu.